

UZASADNIENIE

Do Rady Miasta Gdańska, wpłynęła skarga Pana XY, przekazana przez Wojewodę Pomorskiego. Skarżący wnosi o podjęcie natychmiastowej interwencji oraz objęcie nadzorem działań Urzędu Miejskiego w Gdańsku i Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, zarzucając tym instytucjom niewykonanie przez blisko dziewięć lat prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z 23 września 2015 r., przyznającego jego ojcu – osobie po udarze i z niepełnosprawnością – prawo do lokalu socjalnego.

Wskazuje, że pomimo obowiązku wynikającego z wyroku, Gmina Gdańsk nie zapewniła lokalu socjalnego, co skutkuje dalszym zamieszkiwaniem ojca w lokalu o bardzo złym stanie technicznym (brak ogrzewania, wilgoć, nieszczelności, grzyb), zagrażającym jego zdrowiu. Skarżący podnosi, że MOPR – mimo licznych zgłoszeń – nie podejmował skutecznych działań, a pracownicy mieli bagatelizować sytuację i przekazywać nieprawdziwe informacje dotyczące obowiązków gminy.

W skardze opisano, że pogarszający się stan zdrowia ojca (udar, miażdżyca kończyn dolnych) wymaga właściwych warunków mieszkaniowych oraz stałej opieki, którą skarżący sprawuje wspólnie z partnerką i dzieckiem. Wskazano również na naruszenie szeregu przepisów dotyczących praw lokatorów, postępowania administracyjnego, pomocy społecznej oraz obowiązków gminy w zakresie zapewnienia lokalu socjalnego.

W toku swojej pracy, Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Gdańska, wystąpiła do Prezydenta Miasta Gdańska, aby ustosunkował się do zarzutów zawartych w skardze. W odpowiedzi, zastępczyni Prezydenta Miasta Gdańska, Emilia Łodzińska, wyjaśniła, że wyrok sądowy z dnia 23 września 2015 roku o sygn. XY Sądu Rejonowego w Gdańsku z powództwa Gminy Miasta Gdańska o eksmisję Pana XY zam. w Gdańsku przy ulicy XY, z prawem do najmu socjalnego lokalu, jest zarejestrowany do realizacji przez Wydział Mieszkalnictwa Urzędu Miejskiego w Gdańsku.

Przewidziane w pkt II powyższego wyroku uprawnienie do lokalu socjalnego nie zostało orzeczone na rzecz Pana XY, lecz na rzecz jego ojca XY, w związku z orzeczoną eksmisją z lokalu komunalnego położonego w Gdańsku przy ulicy XY. Pan XY nigdy nie posiadał tytułu prawnego do zajmowania powyższego lokalu i nie przysługuje mu uprawnienie do zawarcia z gminą umowy najmu lokalu socjalnego. Zgodnie z treścią wyroku powyższe jest dedykowane wyłącznie dla Pana XY.

Po pozyskaniu przez Wydział Mieszkalnictwa tut. Urzędu odpowiedniego lokalu oferta zostanie złożona Panu XY i to on, a nie zaś Pan XY, będzie posiadał status najemcy w ramach przyszłej umowy najmu socjalnego lokalu. Niezłożenie oferty do chwili obecnej nie jest spowodowane złą wolą, lecz obiektywnymi ograniczeniami zasobów mieszkaniowych, w ramach których gmina jest zobowiązana nie tylko realizować wyroki eksmisyjne, lecz również zaspokajać potrzeby mieszkaniowe osób dotkniętych kryzysem bezdomności, zagrożonych wykluczeniem społecznym czy też przemocą w rodzinie.

Do czasu pozyskania odpowiedniego lokalu dostosowanego do indywidualnych potrzeb Pana XY, który jest osobą niepełnosprawną, Pan XY nieprzerwalnie zamieszkuje w lokalu komunalnym położonym przy ulicy XY w Gdańsku, w ramach którego od lat zaspokaja swoje potrzeby mieszkaniowe, pomimo braku regulowania należnych opłat z tego tytułu. Zastępczyni Prezydenta Miasta Gdańska Wyjaśniła, że ww. sytuacja jest znana pracownikom socjalnym Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku. W lokalu zamieszkuje Pan XY (były najemca), który porusza się na wózku inwalidzkim i prowadzi osobne gospodarstwo domowe utrzymując się zasiłku stałego, oprócz tego lokal zajmuje bez tytułu

prawnego syn XY wraz z partnerką i synem, którzy nie prowadzą z Panem XY wspólnego gospodarstwa domowego. Zbadano również możliwość udzielenia ww. rodzinie wsparcia, jednakże Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Gdańsku poinformował, że zarówno Pan XY jak Pan XY nie spełniają przesłanek do uzyskania rekomendacji Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w celu przydziału mieszkania ze wsparciem.

Pan XY pismem z dnia 21 października 2025 roku, nr XY został powiadomiony o warunkach oraz o kryteriach kwalifikujących do udzielenia pomocy mieszkaniowej z zasobów Miasta Gdańska.

Dodatkowo Zastępczyni Prezydenta Miasta Gdańska poinformowała, że w dniu 31 października 2025 roku Gdańskie Nieruchomości ponownie przeprowadziły wizję i ustaliły aktualny stan techniczny lokalu XY położonego przy ulicy XY w Gdańsku. W skład lokalu wchodzi: dwa pokoje, z czego jeden jest wydzielony z powierzchni kuchni i przedzielony płytą OSB, wc z wejściem z wewnętrznego korytarza (wspólnego) i werandy o łącznej powierzchni użytkowej: 43,18 m². Lokal nie jest eksploatowany prawidłowo, ogrzewany jest tylko jednym piecem kaflowym i jednym grzejnikiem elektrycznym. Poza niedawnym odświeżeniem ścian w pokoju, nie wykonywano bieżących remontów, nie konserwowano i nie naprawiano okien.

W myśl art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2025.1691 t.j., dalej jako: „k.p.a.”) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Rada Miasta Gdańska jest właściwa do rozpatrzenia skargi, zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a. i uznaje przedmiotową skargę za bezzasadną.

Mając na względzie powyższe okoliczności konieczne i zasadne jest podjęcie niniejszej uchwały.

WNIOSKODAWCA:

Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miasta Gdańska
- za Komisję
Przewodniczący
Cezary Śpiewak-Dowbór

OPINIA PRAWNA:

Radca Prawny
Grzegorz Jakubowski